

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum vir teneatur reddere debitum vxori non petenti? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Virum vir teneatur debitum reddere uxori non petenti?

264

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod vir non teneatur debitum reddere uxori non petenti. Præceptum enim affirmativum non obligat nisi ad tempus determinatum. Sed tempus determinatum solutionis debiti non potest esse, nisi quando petitur. Ergo alias solvere non tenetur.

¶ 2 Præterea, De quolibet debemus præsumere meliora. Sed melius est, etiam coniugibus continere, quam matrimonio uti. Ergo nisi expresse debitum petat, debet vir præsumere quod ei placeat continere: & sic non tenetur debitum ei reddere.

¶ 3 Præterea, Sicut vxor habet potestatem in virum, ita dominus in seruum. Sed seruus non tenetur domino seruire, nisi quando sibi ab ipso imperatur. Ergo nec vir tenetur uxori reddere debitum, nisi quando ab ea exigitur.

¶ 4 Præterea, Vir potest aliquando uxorem exigentem precibus auertere, ne exigit. Ergo multo magis potest non reddere, si non exigit.*

*Al. exigitur.

SED contra, In redditione debiti medicamentum præstatur contra vxoris concupiscentiam. Sed medicus cui infirmus est commissus, tenetur morbo eius subuenire, etiam si ipse non petat. Ergo vir uxori non petenti tenetur debitum reddere.

¶ Præterea, Prælati tenentur correctionis remedium circa peccata subditorum adhibere, etiam eis contradicentibus. Sed redditi debiti est in viro ordinata contra peccata vxoris. Ergo tenetur vir uxori debitum reddere, etiam non petenti.

RESPONDEO dicendum, quod petere debitum contingit dupliciter. Vno modo expresse, ut quando verbis inuicem petunt. Alio modo interpretatiue; quando scilicet vir percipit per aliqua signa, quod vxor vellet sibi debitum reddi, sed propter verecundiam tacet: & ita etiam si verbis non expresse

preſſe debitum petat, tamen vir tenetur reddere, quando aliqua ſigna in vxore apparent voluntatis reddendi debiti.

Ad primum ergo dicendum, quòd tempus determinatum non eſt ſolum, quando petitur; ſed quando timetur ex aliquibus ſignis periculum (ad quòd vitandum ordinatur debiti redditio) niſi tunc reddatur.

Ad ſecundum dicendum, quòd vir poteſt talem præſumptionem habere de vxore, quando in ea contraria ſigna non videt: ſed quando videt, eſſet ſtulta præſumptio.

Ad tertium dicendum, quòd dominus non ita recundatur à ſeruo petere debitum ſeruitutis, ſicut vxor à viro, debitum coniugij. Si tamen dominus non peteret, vel propter ignorantiam vel alia de causa, nihilominus ſeruus teneretur implere debitum ſi periculum immineret: hoc enim eſt non ad oculum ſeruire, quòd Apoſtolus ſeruis mandat *.

Ad Etho. 6. & Colof. 3.

Ad quartum dicendum, quòd non debet vir vxorem auertere, ne petat debitum, niſi propter aliquam rationabilem cauſam: & tunc etiam non debet cum magna inſtantia auerti, propter pericula imminencia.

ARTIC. III.

Utrum vir & mulier ſint in actu matrimoniali æquales?

265
Tho 4 d.
32. ar. 3.
¶ ſi q.
* l. 12. c.
16 10. 3.

Ad tertium ſic proceditur. Videtur, quòd vir & mulier non ſint in actu matrimonij æquales. Agens enim eſt nobilius patiente, vt Auguſtinus * dicit 12. ſuper Gen. ad litteram. Sed in actu coniugali vir ſe habet vt agens, & ſcœmina vt patiens. Ergo non ſunt in actu illo æquales.

¶ 2 Præterea, Vxor non tenetur viro debitum reddere niſi petat: vir autem tenetur, vt dictum eſt *. Ergo non ſunt pares in actu matrimonij.

Ar 1. & 2 huius queſt.

¶ 3 Præterea, In matrimonio mulier propter virum facta eſt, vt patet Gen. 2. Faciamus ei adiu-